A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2023. április 27.*

„Előzetes döntéshozatal – Közös Vámtarifa – Az áruk besorolása – Kombinált Nómenklatúra – Értelmezés – Általános szabályok – A 2. a) általános szabály – Összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott áru – Összeszerelésük útján műholdvevő-készülék létrehozására szánt alkatrészek – Teljes vevőkészülékként való besorolás”

A C-107/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof Amsterdam (amszterdami fellebbviteli bíróság, Hollandia) a Bírósághoz 2022. február 16-án érkezett, 2022. február 8-i határozatával terjesztett elő

az **X BV**

által indított,

az **Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hatodik tanács),

tagjai: P. G. Xuereb tanácselnök, T. von Danwitz (előadó) és A. Kumin bírák,

főtanácsnok: T. Ćapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– az X BV képviseletében R. Andringa advocaat,

– a holland kormány képviseletében K. Bulterman és H. S. Gijzen, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Salyková és P. Vanden Heede, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelettel (HL 2006. L 301., 1. o.; helyesbítés: HL 2007. L 148., 27. o.) módosított, a vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet (HL 1987. L 256., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 382. o.) I. mellékletébe foglalt Kombinált Nómenklatúra (a továbbiakban: KN) általános értelmezési szabályai 2. a) általános szabályának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az X BV és az Inspecteur van de Belastingdienst/Douane district Rotterdam (rotterdami kerületi adóhatóság/vámhatóság ellenőre, Hollandia; a továbbiakban: ellenőr) között a műholdvevő-készülékek alkatrészeinek tarifális besorolása tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

A HR

3 A Harmonizált Áruleíró és Kódrendszert (a továbbiakban: HR) a Vámigazgatások Világszervezete (WCO) keretében a harmonizált áruleíró és kódrendszerről szóló, 1983. június 14-én Brüsszelben aláírt nemzetközi egyezmény hozta létre, amely egyezményt – annak 1986. június 24-én kelt módosító jegyzőkönyvével együtt – az Európai Gazdasági Közösség nevében az 1987. április 7-i 87/369/EGK tanácsi határozat (HL 1987. L 198., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 2. kötet, 288. o.) hagyta jóvá. A HR magyarázó megjegyzéseit a WCO dolgozza ki ezen egyezmény rendelkezéseinek megfelelően.

4 Az említett egyezmény 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának (2) alpontja értelmében minden szerződő fél kötelezettséget vállal arra, hogy alkalmazza a HR általános értelmezési szabályait, valamint az áruosztályok és árucsoportok, továbbá az alszámok valamennyi megjegyzését, és nem módosítják a HR áruosztályainak, árucsoportjainak, valamint vámtarifaalszámai szövegének terjedelmét.

5 A HR értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály egyrészt előírja, hogy a vámtarifaszámok szövegében valamely árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is vonatkozik, amennyiben a nem teljesen kész vagy befejezetlen áru a bemutatásakor rendelkezik a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel, vagy amelyet összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban hoznak vagy mutatnak be.

6 A HR 2. a) általános szabályára vonatkozó magyarázó megjegyzés V., VI. és VII. pontja a következőket pontosítja:

„(V) A [2. a) általános szabály] második része kimondja, hogy az össze nem állított vagy szétszerelt állapotban behozott, bemutatott teljesen kész vagy befejezett árukat az összeszerelt (összeállított) áruk vámtarifaszáma alá kell osztályozni. Ezeket az árukat rendszerint a csomagolás, kezelés, vagy szállítás követelményeinek vagy érdekeinek megfelelően mutatják vagy hozzák be ilyen állapotban.

(VI) Ez a Szabály vonatkozik a nem teljesen kész vagy befejezetlen árukra is, amelyeket össze nem állított vagy szétszerelt állapotban hoznak, illetve mutatnak be, feltéve, hogy azokat e Szabály első része értelmében teljesen kész vagy befejezett árunak kell tekinteni.

(VII) E Szabály szempontjából az »össze nem állított vagy szétszerelt állapotban behozott, illetve bemutatott áruk« meghatározás olyan árukat jelent, amelyeknek alkotórészeit rögzítő eszközökkel (csavarral, csapszeggel, pecekkel stb.) vagy szegecseléssel, illetve hegesztéssel lehet összeállítani, feltéve, hogy csupán összeállítási műveletről van szó.

Nem kell figyelemmel lenni az összeállítási művelet bonyolultságára. Az alkotórészeket azonban nem vethetik alá semmiféle további megmunkálási műveletnek a befejezett állapot elvégzése érdekében.

Egy teljes, de össze nem állított alkotórészekből álló árunál a szükségesnél nagyobb darabszámban beérkező alkotórészeket a saját vámtarifaszámuk alá kell osztályozni.

[…]”

A KN

7 A KN értelmezésére vonatkozó általános szabályok, amelyek a 2658/87 rendelet I. melléklete első része I. szakaszának A. pontjában találhatók, a következőképpen rendelkeznek:

„Az áruknak a [KN-be] történő besorolására a következő elvek az irányadók.

1. Az áruosztályok, árucsoportok és árualcsoportok címe csak a hivatkozások megkönnyítésére szolgál; jogi szempontból az áruk besorolását a vámtarifaszámokban szereplő árumegnevezések és az azokhoz kapcsolódó, az áruosztályokhoz, illetve az árucsoportokhoz tartozó Megjegyzések alapján, valamint – ha az adott vámtarifaszám vagy megjegyzés eltérően nem rendelkezik – a következő rendelkezések alapján kell meghatározni.

2. a) A vámtarifaszámok szövegében valamely árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is vonatkozik, amennyiben a nem teljesen kész vagy befejezetlen áru a bemutatásakor rendelkezik a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Az ilyen hivatkozást továbbá úgy kell érteni, hogy arra a kész-, illetve befejezett árura vagy az e szabály alapján késznek, illetve befejezettnek minősítendő árura is vonatkozik, amelyet összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban hoznak be vagy mutatnak be.

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 A 2006. július 3. és 2007. január 22. közötti időszakban az X a saját nevében és javára műholdvevő-készülékek alkatrészeinek szabad forgalomba bocsátása céljából 38 vámáru-nyilatkozatot tett Hollandiában. Ezen alkatrészek mindegyike ugyanattól a Kínában letelepedett eladótól származott, és azokat ugyanazon hajón, egy és ugyanazon konténeren szállították.

9 Az X minden egyes alkalommal ugyanazon a napon két külön, nevezetesen a német C GmbH-nak szánt árukra, valamint a német D GmbH-nak szánt árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozatot nyújtott be, amely vállalkozások ugyanahhoz a csoporthoz tartoznak. E vámáru-nyilatkozatokat ugyanazon rotterdami (Hollandia) vámhivatalnál tették.

10 A két vámáru-nyilatkozat minden esetben megfelelő mennyiségben tartalmazta az ugyanazon típusú műholdvevő-készülék valamennyi alkatrészét. Bár két külön vállalkozásnak címezték azokat, ezen alkatrészek egymást kiegészítették, és arra szánták azokat, hogy a szabad forgalomba bocsátásukat követően egy teljes műholdvevő-készülékké szereljék össze őket.

11 Ezenkívül az X 2007. július 23–án a C vállalkozásnak szánt műholdvevő-készülékek alkatrészeit szabad forgalomba bocsátásra jelentette be Hollandiában. Ezeket az alkatrészeket ugyanabban a konténerben szállították, mint a D vállalkozásnak szánt alkatrészeket. Ezen utóbbiakra vonatkozóan azonban más vámeljárásra, nevezetesen egy közösségi külső árutovábbítási eljárásra irányuló nyilatkozatot tett, és ezeket vámfelügyelet alatt Németországba szállították annak érdekében, hogy azokat később e tagállamban szabad forgalomba bocsássák.

12 Az ellenőr szerint az X által Hollandiába behozott árukat nem műholdvevő-készülékek alkatrészeinek, hanem összeszereletlen, teljes készülékeknek kell tekinteni. E megállapítás alapján 2009. július 1-jén valamennyi érintett műholdvevő-készülékre vonatkozóan fizetési felszólítást küldött az X-nek. E felszólítás összesen 389 973,70 euró vámra vonatkozik.

13 Miután az X ellenőrhöz benyújtott panaszát elutasították, keresetet indított a fizetési felszólítással szemben a rechtbank Noord-Hollandnál (észak-hollandiai bíróság, Hollandia). E bíróság helyt adott a keresetnek, és részben megsemmisítette a fizetési felszólítást. Mind az X, mind az ellenőr fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a Gerechtshof Amsterdamhoz (amszterdami fellebbviteli bíróság, Hollandia), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

14 Az alapeljárás arra a kérdésre vonatkozik, hogy az importált árukat mint különálló alkatrészeket a KN releváns vámtarifaszámai alá kell-e besorolni, vagy – amint az ellenőr állítja – a 2658/87 rendelet I. melléklete első része I. címe A. pontjának 2. a) általános szabálya alapján ezeket összeszereletlen, teljes műholdvevő-készülékeknek kell-e tekinteni.

15 E körülmények között határozott úgy a Gerechtshof Amsterdam (amszterdami fellebbviteli bíróság), hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2. a) általános besorolási szabályt, hogy az alkalmazandó a műholdvevő olyan alkatrészeire, amelyeket a szabad forgalomba bocsátásukat követően teljes műholdvevővé kívánnak összeszerelni, és amelyeket ugyanabban a konténerben szállítanak, és amelyeket ugyanazon a napon ugyanannál a vámhivatalnál ugyanaz a nyilatkozattevő saját

nevében és saját érdekében két külön nyilatkozatban jelent be szabad forgalomba bocsátás céljából, továbbá amelyek a szabad forgalomba bocsátás időpontjában két kapcsolt vállalkozás tulajdonában vannak?

2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a 2. a) általános besorolási szabályt, hogy az a műholdvevő olyan alkatrészeire is vonatkozik, amelyeket ugyanaz a nyilatkozattevő saját nevében és saját érdekében ugyanazon a napon jelent be szabad forgalomba bocsátás céljából ugyanannál a vámhivatalnál, mint ahol a műholdvevő egyéb alkatrészeit külső közösségi árutovábbítási eljárás alá vonják, amennyiben az alkatrészek a nyilatkozatok benyújtásakor két kapcsolt vállalkozás tulajdonában vannak, és a szabad forgalomba bocsátást követően az összes alkatrészt egy teljes műholdvevővé kívánják összeszerelni?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

16 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabályt úgy kell-e értelmezni, hogy valamely műholdvevő-készülék azon alkatrészeit, amelyeket a szabad forgalomba bocsátásukat követően teljes készülékké kívánnak összeszerelni, amelyeket egyetlen konténerben szállítanak, és amelyeket ugyanazon a napon ugyanannál a vámhivatalnál ugyanazon nyilatkozattevő saját nevében és saját érdekében két külön nyilatkozatban jelent be szabad forgalomba bocsátás céljából, illetve amelyek a szabad forgalomba bocsátás időpontjában két kapcsolt vállalkozás tulajdonában vannak, úgy kell tekinteni, mint amelyek ugyanezen szabály értelmében véve összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott ilyen készüléket alkotnak, és ezért egy és ugyanazon vámtarifaszám alá tartoznak.

17 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy ha a Bíróság elé tarifális besorolással kapcsolatban terjesztenek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, a Bíróság feladata inkább az, hogy megvilágítsa a nemzeti bíróság számára azokat a szempontokat, amelyek alapján lehetővé válik az utóbbi számára, hogy a szóban forgó árukat helyesen sorolja be a KN alá, mintsem hogy a Bíróság maga végezze el ezt a besorolást. A szóban forgó áruk tarifális besorolás érdekében történő minősítésének alapja ugyanis olyan tiszta ténymegállapítás, amely nem a Bíróság feladata az előzetes döntéshozatali eljárásban (2022. április 28-i PRODEX ítélet, C-72/21, EU:C:2022:312, 27. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 Azt is pontosítani kell, hogy a KN értelmezésére vonatkozó 1. általános szabálynak megfelelően az áruk besorolását a vámtarifaszámok megnevezései, valamint az e nómenklatúra áruosztályaihoz és árucsoportjaihoz tartozó megjegyzések alapján kell meghatározni. A jogbiztonság és az ellenőrzések elősegítése érdekében az áruk tarifális besorolásának meghatározó feltételeit általában az áruk objektív jellemzői és tulajdonságai között kell keresni, amint azokat az említett nómenklatúra vámtarifaszámai és az áruosztályok, illetve árucsoportok megjegyzései meghatározzák (2022. április 28-i PRODEX ítélet, C-72/21, EU:C:2022:312, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

19 Ezenkívül a Bíróság már több alkalommal kimondta, hogy bár egyrészt a HR, másrészt pedig a KN magyarázó megjegyzéseinek nincs kötelező erejük, a Közös Vámtarifa egységes alkalmazásának biztosítását szolgáló lényeges eszközöknek minősülnek, és ily módon hasznos segítséget nyújtanak annak értelmezéséhez (2022. április 28-i PRODEX ítélet, C-72/21, EU:C:2022:312, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 A KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály, amely a HR értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabálynak felel meg, úgy rendelkezik, hogy „[a] vámtarifaszámok szövegében valamely árura történő minden hivatkozást úgy kell érteni, hogy az a nem teljesen kész vagy befejezetlen árura is vonatkozik, amennyiben a nem teljesen kész vagy befejezetlen áru a bemutatásakor rendelkezik a kész- vagy befejezett áru lényeges jellemzőivel. Az ilyen hivatkozást továbbá úgy kell érteni, hogy arra a kész-, illetve befejezett árura vagy az e szabály alapján késznek, illetve befejezettnek minősítendő árura is vonatkozik, amelyet összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban hoznak be vagy mutatnak be”.

21 A HR 2. a) általános szabályára vonatkozó magyarázó megjegyzés VII. pontjából kitűnik, hogy az össze nem állított vagy szétszerelt állapotban behozott, illetve bemutatott áruk meghatározás olyan árukat jelent, amelyeknek alkotórészeit rögzítő eszközökkel (csavarral, csapszeggel, pecekkel stb.) vagy szegecseléssel, illetve hegesztéssel lehet összeállítani, feltéve hogy csupán összeállítási műveletről van szó. Nem kell figyelemmel lenni az összeállítási művelet bonyolultságára. Az alkotórészeket azonban nem vethetik alá semmiféle további megmunkálási műveletnek a befejezett állapot elérése érdekében.

22 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott árunak kell tekinteni azt az árut, amelynek alkotórészeit, vagyis azokat, amelyek a végtermék összeállítására szánt elemekként azonosíthatók, egyidejűleg vámkezelték, és hogy e tekintetben nem kell figyelembe venni az összeszerelési technikát vagy az összeszerelési módszer összetettségét (1994. június 16-i Develop Dr. Eisbein ítélet, C-35/93, EU:C:1994:252, 19. pont).

23 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információkból kitűnik, hogy a szóban forgó árut, vagyis a műholdvevő-készülékek alkotóelemeit egyidejűleg vámkezelték.

24 Bár ezen elemek vámkezelés céljából történő egyidejű bemutatása szükséges ahhoz, hogy azokat összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott árunak lehessen tekinteni, sem a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály szövegéből, sem pedig a HR értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabályhoz fűzött magyarázó megjegyzésből nem következik, hogy az említett alkotóelemeknek egy és ugyanazon vámáru-nyilatkozat tárgyát kell képezniük.

25 Az a tény, hogy az ilyen áruk a vám elé állításukkor egy és ugyanazon vámáru-nyilatkozat tárgyát képezik, ugyanis nem minősül elengedhetetlen feltételnek annak megállapításához, hogy azok egységet, következésképpen pedig a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály értelmében véve olyan árut alkotnak, amelyet „összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban […] mutatnak be”, hanem csak olyan valószínűsítő körülménynek, amelyből az ilyen megállapításra következtetni lehet (lásd analógia útján: 2016. március 10-i VAD és van Aert ítélet, C-499/14, EU:C:2016:155, 38. pont).

26 Az összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban lévő áruk fogalmának eltérő értelmezése a gyakorlatban lehetővé tenné az importőrök számára, hogy viszonylag egyszerű beavatkozás, így például az áruk külön vámáru-nyilatkozatokban való bemutatása révén maguk válasszák meg a

szóban forgó áruk – akár összetartozó, akár különálló áruk formájában – számukra legkedvezőbb tarifális besorolását (lásd analógia útján: 2016. március 10-i VAD és van Aert ítélet, C-499/14, EU:C:2016:155, 39. pont).

27 Márpedig az ilyen lehetőség ellentétes azzal az elvvel, miszerint az áruk tarifális besorolásának meghatározó szempontját általában azok objektív jellemzőiben és tulajdonságaiban kell keresni, és ezért sértené a vámellenőrzések megkönnyítésére és a jogbiztonságra irányuló azon célt, amelynek a behozott áruk tarifális besorolását kell vezérelnie (lásd analógia útján: 2016. március 10-i VAD és van Aert ítélet, C-499/14, EU:C:2016:155, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Következésképpen az a körülmény, hogy az árukat külön vámáru-nyilatkozatokban mutatják be, önmagában nem akadálya annak, hogy ezen árukat a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály értelmében véve összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban lévő árunak minősítsék, amennyiben a vámkezelés időpontjában egyéb objektív tényezőkből kitűnik, hogy ezen áruk egységet alkotnak, és azokat később egyetlen készülékben való összeszerelésre szánják (lásd analógia útján: 2016. március 10-i VAD és van Aert ítélet, C-499/14, EU:C:2016:155, 43. pont).

29 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság olyan objektív tényezőket említ, amelyek amellett szólnak, hogy az alapügyben szóban forgó alkatrészeket az említett 2. a) általános szabály értelmében véve összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban lévő áruknak minősítsék. Konkrétan, a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy ezen alkatrészeket a szabad forgalomba bocsátást követően egyetlen késztermékben való összeszerelésre szánták, hogy azokat egyetlen konténerben szállították, hogy azok ugyanannál a vámhivatalnál ugyanazon nyilatkozattevő által saját nevében és saját érdekében szabad forgalomba bocsátás céljából tett vámáru-nyilatkozat tárgyát képezték, és hogy a szabad forgalomba bocsátásuk szakaszában az említett alkatrészek két kapcsolt vállalkozás tulajdonát képezték.

30 Márpedig az ilyen körülmények valóban megerősíthetik, hogy összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban lévő áruról van szó. Amint az Európai Bizottság helyesen megállapította, azt a körülményt, hogy ezen alkatrészeket a szabad forgalomba bocsátás céljából tett külön vámáru-nyilatkozatokban mutatták be, az egyéb releváns körülményekkel párhuzamosan kell értékelni, azonban az önmagában nem meghatározó.

31 Következésképpen a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabályt úgy kell értelmezni, hogy valamely műholdvevő-készülék azon alkatrészeit, amelyeket a szabad forgalomba bocsátásukat követően teljes készülékké kívánnak összeszerelni, amelyeket egyetlen konténerben szállítanak, és amelyeket ugyanazon a napon ugyanannál a vámhivatalnál ugyanazon nyilatkozattevő saját nevében és saját érdekében két külön nyilatkozatban jelent be szabad forgalomba bocsátás céljából, illetve amelyek a szabad forgalomba bocsátás időpontjában két kapcsolt vállalkozás tulajdonában vannak, úgy kell tekinteni, mint amelyek ugyanezen szabály értelmében véve összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott ilyen készüléket alkotnak, és ezért egy és ugyanazon vámtarifaszám alá tartoznak, amennyiben objektív tényezőkre tekintettel megállapítható, hogy ezen alkatrészek egy egészet alkotnak, és e készülék valamennyi alkotóelemét tartalmazzák.

A második kérdésről

32 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabályt úgy kell-e értelmezni, hogy az akkor is alkalmazandó, ha a szóban forgó áruk közül egyeseket szabad forgalomba bocsátásra jelentenek be, míg más árukat közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonnak.

33 Az első kérdésre adott válaszra tekintettel meg kell állapítani, hogy az a körülmény, hogy az ilyen árukat későbbi összeszerelésük céljából külön vámáru-nyilatkozatokban mutatják be, önmagában nem zárja ki, hogy ezen árukat a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály értelmében összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban lévő árunak minősítsék, ha a vámkezelés időpontjában egyéb objektív tényezőkből kitűnik, hogy ezen áruk egységet alkotnak, és hogy azokat később egyetlen árucikkben való összeszerelésre szánják.

34 Amint a Bizottság helyesen megállapította, az említett 2. a) általános szabály alkalmazhatóságának értékelése szempontjából a releváns objektív tényezők egyikét alkothatják azon módok, ahogyan az árukat bejelentették, vagy az a vámeljárás, amely alatt azokat a végső rendeltetési helyükre szállították. E körülmények azonban önmagukban nem lehetnek meghatározók, mivel a kérdést előterjesztő bíróságnak minden más, ezen értékelés szempontjából releváns objektív tényezőt is figyelembe kell vennie.

35 E tekintetben nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy az alapeljárás tárgyát képező időszakban alkalmazandó, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL 1992. L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.) nem írta elő kifejezetten annak lehetőségét, hogy a szabad forgalomba bocsátásra bejelentett árukat és a közösségi külső árutovábbítási eljárásra bejelentett árukat a tarifális besorolásuk céljából együttesen kezeljék.

36 Amint a holland kormány helyesen megjegyezte, minden más értelmezés lehetővé tenné a KN értelmezésére vonatkozó 2. a) általános szabály megkerülését, mivel az importőrök egy meglehetősen egyszerű művelettel, vagyis a szállítmány felosztásával és az áruknak a szabad forgalomba bocsátásukat megelőzően két különböző vámeljárásra való bejelentésével, elérhetnék, hogy azokat egy egészként vagy különálló alkatrészekként sorolják be attól függően, hogy melyik a legkedvezőbb vámtarifa.

37 Következésképpen a KN értelmezésére vonatkozó említett 2. a) általános szabályt úgy kell értelmezni, hogy az akkor is alkalmazandó, ha a szóban forgó áruk közül egyeseket szabad forgalomba bocsátásra jelentenek be, míg más árukat közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonnak.

A költségekről

38 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hatodik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2006. október 17-i 1549/2006/EK bizottsági rendelettel módosított, a vám- és statisztikai nómenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletébe foglalt Kombinált Nómenklatúra általános értelmezési szabályainak 2. a) általános szabályát**

   a következőképpen kell értelmezni:

   valamely műholdvevő-készülék azon alkatrészeit, amelyeket a szabad forgalomba bocsátásukat követően teljes készülékké kívánnak összeszerelni, amelyeket egyetlen konténerben szállítanak, és amelyeket ugyanazon a napon ugyanannál a vámhivatalnál ugyanazon nyilatkozattevő saját nevében és saját érdekében két külön nyilatkozatban jelent be szabad forgalomba bocsátás céljából, illetve amelyek a szabad forgalomba bocsátás időpontjában két kapcsolt vállalkozás tulajdonában vannak, úgy kell tekinteni, mint amelyek ugyanezen szabály értelmében véve összeszereletlen vagy szétszerelt állapotban bemutatott ilyen készüléket alkotnak, és ezért egy és ugyanazon vámtarifaszám alá tartoznak, amennyiben objektív tényezőkre tekintettel megállapítható, hogy ezen alkatrészek egy egészet alkotnak, és e készülék valamennyi alkotóelemét tartalmazzák.

2) **Az 1549/2006 rendelettel módosított 2658/87 rendelet I. mellékletébe foglalt Kombinált Nómenklatúra általános értelmezési szabályainak 2. a) általános szabályát**

   a következőképpen kell értelmezni:

   az akkor is alkalmazandó, ha a szóban forgó áruk közül egyeseket szabad forgalomba bocsátásra jelentenek be, míg más árukat közösségi külső árutovábbítási eljárás alá vonnak.

Aláírások